

Nr 26.

Ankom till riksdagens kansli den 28 mars 1922 kl. 2 e. m.

Utlåtande, i anledning av väckt motion angående ändrad lydelse av § 10 i instruktionen för riksdagens revisorer av stats-, banko- och riksgäldsverken.

I en inom andra kammaren av herr *Magnusson* i Tumhult väckt, till bankoutskottets förberedande behandling hänvisad motion nr 51, har hemställts, att riksdagen måtte besluta, att § 10 i instruktionen för riksdagens revisorer av stats-, banko- och riksgäldsverken må erhålla följande ändrade lydelse:

Revisor äger att under revisionsförrättningen åtnjuta, förutom resekostnadsersättning i likhet med riksdagens medlemmar, dagtraktamente, som för revisor, bosatt i huvudstaden, utgår med 24 kronor och för annan revisor med 32 kronor.

Dessa traktamenten och resekostnadsersättningar skola utbetalas av riksgäldskontoret.

Resekostnadsersättning — — — traktamente.

Till stöd för detta yrkande har motionären anfört följande:

»Vid 1920 års riksdag höjdes som bekant arvodet för riksdagens ledamöter till 32 kronor för dem, som icke äro bosatta i huvudstaden, och till 24 kronor för dem, som äro bosatta i huvudstaden, allt per dag räknat. Det var ju helt naturligt, att arvodet till riksdagens revisorer skulle höjas att utgå med enahanda belopp. Bankoutskottet, som hade att framlägga förslag härom, fann emellertid lämpligt att därjämte föreslå att under resa, som av revisorerna företages till allmänt verk eller inrättning utom huvudstaden, särskilt dagtraktamente skulle utgå med 16 kronor, vilket förslag av riksdagen bifölls. Någon motivering för detta särskilda dagtraktamente förebragtes icke av utskottet.

Att arvodet till riksdagens ledamöter sattes så högt som skedde, motiverades bland annat därmed, att riksdagen oftast räcker väsentligen längre än den tid, för vilken arvode utgår. Då en dylik motivering ej gäller för revisorerna och då ett dagsarvode av 48 kronor till riksdagens revisorer vid ifrågavarande resor synes vara allt för högt nu, då penningvärdet befinner sig i stigande, så synes det mig lämpligt, att dagsarvodet till revisorerna utgår med samma belopp som till riksdagens ledamöter, även när de förra befinna sig på resor.

Även om det vid årets riksdag väckta förslaget om nedsättning av riksdagsmannaarvodet vinner riksdagens bifall, kommer ett dylikt förslag ej att kunna träda i tillämpning förrän efter nya val till andra kammaren. Under sådana förhållanden torde något förslag om nedsättning av revisorernas arvode under sammanträde i huvudstaden ej nu böra väckas.»

Utskottet.

Såsom i motionen omförmäles, höjdes vid 1920 års riksdag arvodet för riksdagens ledamöter till 32 kronor för dem, som icke äro bosatta i huvudstaden, och till 24 kronor för dem, som äro bosatta i huvudstaden, allt för dag räknat. I anslutning härtill ansågs motsvarande höjning böra ske med avseende å arvodet till de av riksdagen jämlikt § 72 riksdagsordningen utsedda revisorer för granskning av statsverkets, riksbankens och riksgäldskontorets tillstånd, styrelse och förvaltning. I sammanhang härmed beslöt riksdagen vidare, att vid resa, som av revisorerna företoges till allmänt verk eller inrättning utom huvudstaden, särskilt dagtraktamente skulle utgå med 16 kronor. Dessa resor medföra nämligen extra utgifter av olika slag, varjämte åtminstone i regel under dylik resa revisor har att vidkännas kostnaden för av honom i huvudstaden förhyrd bostad. Utskottet vill vidare erinra, att en vid innevarande riksdag väckt motion om minskning av riksdagsmännens arvoden blivit av båda kamrarna avslagen. Att under sådana förhållanden nu föreslå en ändring av hithörande bestämmelser, vilka så nyligen blivit av riksdagen fastställda, anser sig utskottet icke kunna tillstyrka. Frågan torde för övrigt icke vara av någon ekonomisk betydelse. Enligt vad utskottet inhämtat, utbetalades nämligen under förlidet års revisionsförrättning i dylika särskilda dagtraktamenten ett belopp av 1,888 kronor.

Åberopande vad sålunda anförts hemställer utskottet,

att förevarande motion II: 51 icke må till någon riksdagens åtgärd föranleda.

Stockholm den 28 mars 1922.

På bankoutskottets vägnar:

EMIL KRISTENSSON.

Vid detta ärendes slutbehandling hava närvarit:

av första kammaren: herrar *Lindley, Vindahl, Johansson* i Friggeråker, *Malmberg, Andersson* i Hägelåkra, *Abrahamsson, Bodin* och *Ström*; samt

av andra kammaren: herrar *Kristensson, Borggren, Janson* i Kungsör, *Sommelius, Lovén, Ryberg, Olsson* i Berg och *Höglund*.